

ს-----
(#-----)

**რუსთავის საქალაქო სასამართლო
გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით**

11 აპრილი, 2019 წელი

ქ. რუსთავი

რუსთავის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგია
მოსამართლე **მამია ფხაკაძე**
სხდომის მდივანი **ქეთევან ინასარიძე**

ბრალდების მხარე:

სტაჟიორ-პროკურორი - **ხ-----**;

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - **პ-----**

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273¹-ე
მუხლის, მე-2 ნაწილით;

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგინა:

2019 წლის 9 იანვარს, დაახლოებით 21:17 საათზე, ქ. რუსთავში, კ-----
ის მიმდებარე ტერიტორიაზე პ-----ე, პირადად ქურთუკის ჯიბეში

უკანონოდ ინახავდა გამოძიებით დაუდგენელ დროსა და ვითარებაში უკანონოდ შეძენილ 12,04 გრამ ნარკოტიკულ საშუალება - გამომშრალ მარიხუანას.

აღნიშნული ქმედებისათვის პ-----ეს, წარედგინა ბრალდება დანაშაულის ჩადენისათვის, რაც გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილით.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა და სამართლებრივი შეფასება:

საქმეში არსებული გამოძიების დაწყების აღრიცხვის ბარათის, ფორმა N1 მიხედვით: სისხლის სამართლის #----- საქმეზე გამოძიება დაიწყო, 2019 წლის 0- იანვარს, დანაშაულის ნიშნებით, რაც გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273¹-ე მუხლის, მე-2 ნაწილით. ბარათის მიხედვით, 2019 წლის 0- იანვარს ქ. რუსთავში, პ-----ის მ/ტერიტორიაზე ფეხით გადაადგილდება ქ. რუსთავის პ----- ქუ----- რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები 0-0-1--- წ/დ პ----- (პ/ნ-----), რომელსაც თან აქვს ნარკოტიკული საშუალება „მარიხუანა“. (ტ.1. ს.ფ. 1)

სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაიკითხა, შსს რუსთავის საქალაქო სამმართველოს პოლიციის მეორე განყოფილების, ინსპექტორ - გამომძიებელი, ლ-----ი, რომელმაც განმარტა, რომ 2019 წლის 9 იანვარს, იმყოფებოდა სამსახურში და ასრულებდა სამსახურეობრივ მოვალეობას, რა დროსაც მიღებულ იქნა ოპერატიული ინფორმაცია, რომლის თანახმად, ქ. რუსთავში პ-----ში, ფეხით გადაადგილდებოდა პ-----ე, რომელსაც თან უნდა ჰქონოდა ნარკოტიკული საშუალება - მარიხუანა. აღნიშნული ინფორმაციის საფუძველზე დაიწყო გამოძიება, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილით. მოწმის განმარტებით აღნიშნულ საქმეზე მოწმის სახით გამოკითხული ჰყავს პატაკის ავტორი ლ-----ა, ბრალდებული პ-----ე და გამომძიებელი ნ-----ი. გამოცემული აქვს დადგენილება პ-----ის პირადი ჩხრეკის შედეგად ამოღებულ სავარაუდო ნარკოტიკულ ნივთიერებაზე ქიმიური ექსპერტიზის დანიშვნის შესახებ. მოწმის განმარტებით მის მიერ მოხდა პ-----ისთვის ბრალდების დადგენილების გაცნობა და გადაეცა გამოძიების ხელთ არსებული მასალები. მოწმემ მის მიერ ჩატარებული ყველა საგამომძიებო მოქმედების კანონიერება დაადასტურა .
(ტ.2. ს.ფ. 54-55)

სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაიკითხა, შსს რუსთავის საქალაქო სამმართველოს პოლიციის მეორე განყოფილების, უზნის

ინსპექტორ - გამომძიებელი დ-----ი, რომელმაც განმარტა, რომ 2019 წლის 9 იანვარს, მიღებული ოპერატიული ინფორმაციის საფუძველზე (რომლის მიხედვითაც პ-----ე ფეხით გადაადგილდებოდა ქ. რუსთავში კ-----ში, რომელსაც თან უნდა ჰქონოდა ნარკოტიკული საშუალება - მარიხუანა) მის თანამშრომელ გამომძიებელ ნ----- თან ერთად გავიდა ოპერატიულ ინფორმაციაში მითითებულ მისამართზე (ქ. რუსთავი. კ----- N18). სადაც მათ მიერ შეჩერებულ იქნა პ-----ე, რომელსაც გააცნო დადგენილება მისი პირადი ჩხრეკის შესახებ და აღნიშნული დადგენილების საფუძველზე ჩაუტარდა პირადი ჩხრეკა. მოწმის განმარტებით პ-----ემ მათ ნებაყოფლობით წარუდგინა თეთრი ფერის ქაღალდში გახვეული, სპეციფიური სუნის მქონე, მწვანე ფერის მასა (მარიხუანა). აღნიშნული ნივთიერება დაილუქა, ფაილში, N2 ლუქით, დაესვა ჩხრეკაში მონაწილე პირთა ხელმოწერები, თარიღი და სისხლის სამართლის საქმის ნომერი. (ტ.2. ს.ფ. 55-58)

სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული იქნა 2019 წლის 0- იანვარის დადგენილება გადაუდებელი აუცილებლობის შემთხვევაში პირადი ჩხრეკის წარმოების შესახებ, რომლის მიხედვითაც დადგენილება გამოტანილია ქ. რუსთავის საქალაქო სამმართველოს პოლიციის მეორე განყოფილების უბნის ინსპექტორ-გამომძიებელ დ-----ის მიერ. დადგენილების მიხედვით „არსებობს დასაბუთებული ვარაუდი, რომ 0-0-1-- წელს დაბადებული პ-----ე პირადად ინახავს საქმისთვის მნიშვნელობის მქონე ნარკოტიკული საშუალება მარიხუანას ან სხვა კანონსაწინააღმდეგო ნივთს ან ნივთიერებას“. დადგენილების გადაუდებელი აუცილებლობით ჩატარების საფუძველებია - **დაყოვნებამ შეიძლება გამოიწვიოს გამოძიებისათვის მნიშვნელოვანი ფაქტობრივი მონაცემების განადგურება ან როცა დაყოვნება შეუძლებელს გახდის აღნიშნული მონაცემების მოპოვებას**. დადგენილების მიხედვით პ-----ეს ქ.რუსთავში კ-----ის მიმდებარე ტერიტორიაზე უნდა ჩაუტარდეს პირადი ჩხრეკა. დადგენილებას ხელს აწერს გამომძიებელი დ-----ი და პ-----ე, რომელსაც ასევე გადაეცა აღნიშნული დადგენილების ასლი. (ტ.1. ს.ფ. 8)

სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული იქნა პ-----ის 2019 წლის 0- იანვარის პირადი ჩხრეკის ოქმი, რომლის მიხედვითაც ოქმი შედგენილია ქ. რუსთავის საქალაქო სამმართველოს პოლიციის მეორე განყოფილების უბნის ინსპექტორ-გამომძიებელ დ-----ის მიერ, საგამოძიებო მოქმედება მიმდინარეობდა ქ.რუსთავში კ-----ის მიმდებარე ტერიტორიაზე 2019 წლის 0- იანვარის, 21:17 საათიდან, 2019 წლის 0- იანვარის 21:35 საათამდე. ოქმის მიხედვით, საგამოძიებო მოქმედებაში მონაწილეობდნენ პ-----ე და გამომძიებელი ნ-----ი, საგამოძიებო მოქმედება მიმდინარეობდა ლამის საათებში

ხელოვნური განათების პირობებში, მშვიდ და წყნარ ვითარებაში, წინააღმდეგობის გაწევის გარეშე. ოქმის მიხედვით პ-----ემ თანხმობა განაცხადა საგამოძიებო მოქმედების ჩატარებაზე და ამოსაღები ობიექტის წარდგენაზე. **პ-----ის** პირადი ჩხრეკის შედეგად, მისი ქურთუკის წინა შიდა მარჯვენა ჯიბიდან ამოღებული იქნა ქაღალდში შეხვეული მომწვანო ფერის, სპეციფიური სუნის მქონე მცენარეული მასა. აღნიშნული მცენარეული მასა მოთავსდა პოლიეთილენის ცელოფანში და დაილუქა რუსთავის საქალაქო სამმართველოს პოლიციის მეორე განყოფილების N2 ლუქით, რაზეც გაკეთდა ხელმოწერები, დაესვა თარიღი და სისხლის სამართლის საქმის ნომერი. ოქმის მიხედვით, საგამოძიებო მოქმედებაში მონაწილე პირების მხრიდან შენიშვნები და განცხადებები არ შესულა. (ტ.1. ს.ფ. 9-12)

სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დისტანციურად დაიკითხა, შსს საექსპერტო-კრიმინალისტიკური დეპარტამენტის ქიმიური ექსპერტიზის განყოფილების ექსპერტი ნ-----ი , რომელმაც დაადასტურა მის მიერ 2019 წლის 10 იანვარს, გაცემული N----- ექსპერტიზის დასკვნის სისწორე, რომლის მიხედვითაც: ექსპერტიზაზე წარმოდგენილი: თეთრი ფერის, რბილ, ქაღალდის ნაჭერში შეხვეული სპეციფიური სუნის მქონე, მომწვანო მცენარეული მასა, გამომშრალ მდგომარეობაში წონით-12,04 გრამი, წარმოადგენს ნარკოტიკულ საშუალებას გამომშრალ მარიხუანას. (ტ.1. ს.ფ. 27-29)

მოწმის განმარტებით აღნიშნულ საქმეზე მის მიერ მოხდა ნარკოტიკული ნივთიერების წონის დადგენა. მოწმის განმარტებით, დასკვნაში მითითებული, მთლიანი მასა (12,04 გრამი) იყო ნარკოტიკული ნივთიერება მარიხუანა და არ შეიცავდა სხვა ნივთიერების მინარევს. ამ კონკრეტულ შემთხვევაშიც მის მიერ გახსნილი იქნა ლუქი, რის შემდეგაც აიწონა ნივთიერება - მცენარე, სუფთა წონით. წონას გამოაკლდა პოლიეთილენის და ფურცლის წონა, რომელზეც მოთავსებული იყო ნარკოტიკული ნივთიერება. მოწმემ დამატებით განმარტა, რომ სასწორი რომლითაც ხდება ნივთიერებების აწონვა, სტანდარტიზებულია და ცდომილება გამორიცხული იყო. (ტ.2. ს.ფ. 44-47)

სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაიკითხა, შსს საექსპერტო-კრიმინალისტიკური დეპარტამენტის ქიმიური ექსპერტიზის განყოფილების ექსპერტი მ-----ა, რომელმაც დაადასტურა მის მიერ 2019 წლის 10 იანვარს, გაცემული N----- ექსპერტიზის დასკვნის სისწორე, რომლის მიხედვითაც: ექსპერტიზაზე წარმოდგენილი: თეთრი ფერის, რბილ, ქაღალდის ნაჭერში შეხვეული სპეციფიური სუნის მქონე, მომწვანო მცენარეული მასა, გამომშრალ მდგომარეობაში წონით-12,04 გრამი, წარმოადგენს ნარკოტიკულ საშუალებას

გამომშრალ მარიხუანას. (ტ.1. ს.ფ. 27-29)

მოწმის განმარტებით მის მიერ მოხდა ნარკოტიკული ნივთიერების კვლევა. მ-----ამ განმარტა, რომ ნივთიერება დალუქული იყო პოლიეთილენის პაკეტში, დართული ქონდა გერბიანი ლუქი, თარიღი და ხელმოწერები. ლუქის მთლიანობა არ ყოფილა დარღვეული. საკვლევი ნივთიერება სრულად წარმოადგენდა ნარკოტიკული ნივთიერებას, გამომშრალ მარიხუანას, ამასთანავე ნივთიერება იყო სრულად გამომშრალი. მოწმემ დამატებით განმარტა, რომ ნივთიერებების აწონვა ხდება სუფთა წონით, ქალაქის გარეშე. (ტ.2. ს.ფ. 33-37)

სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეულ იქნა სისხლის სამართლის საქმეზე ნივთმტკიცებად ცნობილი ნარკოტიკული საშუალება გამომშრალი- მარიხუანა. (ტ.2. ს.ფ. 58)

ბრალდებულმა თავის დასკვნით სიტყვაში მის მიმართ ბრალად წარდგენილ ქმედებაში თავი სრულად ცნო დამნაშავედ.

სასამართლო სხდომაზე სხვა მტკიცებულებები არ გამოკვლეულა, ვინაიდან ისინი მხარეებს არ გაუხდიათ სადავოდ და საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის "დ" პუნქტის თანახმად, მათ მიენიჭათ პრეიუდიციული მნიშვნელობა.

სასამართლო მიუთითებს, რომ ადამიანის უფლებათა ევროპულ სასამართლოს მრავალჯერ აქვს აღნიშნული, რომ ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლი იცავს პირის უფლებას სამართლიან სასამართლო განხილვაზე, აღნიშნული მუხლი არ ადგენს მტკიცებულებათა დასაშვებობის წესებს. ეს უკანასკნელი შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობის პრეროგატივაა, ხოლო ევროპული სასამართლოს ფუნქციაა მთლიანობაში სამართალწარმოების სამართლიანობის შეფასება (იხ. საქმე ფრამკინი რუსეთის წინააღმდეგ (Frumkin v. Russia), განაცხადი no. 74568/12, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2016 წლის 5 იანვრის გადაწყვეტილების პუნქტი 159). ამასთან, ევროპული სასამართლო მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიციაშია, ევროპულ სასამართლოსთან შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგინოს ფაქტები, ან განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა (ბულიჩევი რუსეთის წინააღმდეგ (Bulychevy v. Russia), განაცხადი no. 24086/04, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2010 წლის 8 აპრილის გადაწყვეტილების პუნქტი 32).

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი გარემოება თუ ფაქტი, რომელზედაც

მხარეები შეთანხმდებიან. ამავე კოდექსის 82-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“. ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლის თანახმად, ყოველი ადამიანი აღჭურვილია საქმის სამართლიანი განხილვის უფლებით. ადამიანის ამ ფუნდამენტური უფლების არსი თავის თავში გულისხმობს სასამართლოს მიერ პირის მსჯავრდებას, ან წარდგენილ ბრალდებაში გამართლებას უტყუარი და საკმარისი მტკიცებულებების საფუძველზე. მტკიცებულებათა შეფასების პროცესში სასამართლო „გონივრულ ეჭვს მიღმა“ სტანდარტით ხელმძღვანელობს (Ireland v. The United Kingdom, § 161).

სასამართლომ ყოველმხრივ, სრულად და ობიექტურად შეისწავლა და გაანალიზა რა სასამართლოს მიერ გამოკვლევის გარეშე მიღებული, პრეიუდიციული მნიშვნელობის მქონე მტკიცებულებები, შეაფასა თითოეული მათგანი სისხლის სამართლის საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ აღნიშნული ეჭვის გამომრიცხავი, აშკარა და დამაჯერებელი მტკიცებულებების ერთობლიობით სახეზეა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ, შეთანხმებულ მტკიცებულებათა (ლ-----ას და ნ-----ის გამოკითხვის ოქმები და საქმეზე შეკრებილ სხვა მტკიცებულებათა ერთობლიობა) ერთობლიობა **3-----ის** დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის.

3. სამართლებრივი შეფასება:

სასამართლო აღნიშნავს, რომ ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის კონვენციის მე-6 მუხლი მოითხოვს, რომ ეროვნულმა სასამართლოებმა სრულად, დამოუკიდებლად და სრულფასოვნად შეისწავლონ და შეაფასონ იმ მტკიცებულებების დასაშვებობა და სანდოობა, რომლებიც განსაზღვრავენ ბრალდებულის ბრალეულობის საკითხს. უდანაშაულობის პრეზუმფციის და ბრალდებულის უფლების გათვალისწინებით. რომ ჰქონდეს საშუალება გამოიკვლიოს მისი მამხილებელი ნებისმიერი მტკიცებულება, სისხლის სამართლის სასამართლომ საქმე უნდა განიხილოს სრულად, დამოუკიდებლად და დეტალურად მოახდინოს მტკიცებულებების დასაშვებობისა და სანდოობის შეფასება. მას შემდეგ, რაც დასრულდება საქმის განხილვა, საქმის განმხილველ მოსამართლეს შეუძლია შეაფასოს გამოკვლეული მტკიცებულებების მნიშვნელობა და წონა, რომელიც განსაზღვრავს ბრალდებულის ბრალეულობის საკითხს.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ ადამიანის უფლებათა ევროპული

სასამართლოს გადაწყვეტილებით, ეროვნული სასამართლოების მიერ მიღებული გადაწყვეტილებები სისხლის სამართლის მართლმსაჯულების ძირითად მოთხოვნებს უნდა აკმაყოფილებდეს, კერძოდ, ბრალდებაში „გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით“ უნდა დაასაბუთოს ბრალეულობა და ასევე უნდა აკმაყოფილებდეს სისხლის სამართლის კანონმდებლობის ძირითად პრინციპს *in dubio pro reo* (პირი არ შეიძლება დამნაშავედ იყოს ცნობილი სასამართლოს მიერ, თუ მის ბრალეულობაში ეჭვის შეტანაა შესაძლებელი) (*Barbera, Messegue and Jabardo v. Spain*, პარაგრაფი 77, *Lavents v. Latvia*, § 125, and *Melich an Beck v. The Czech Republic*, § 60). მტკიცებულებათა შეფასების პროცესში სასამართლო „გონივრულ ეჭვს მიღმა“ სტანდარტით ხელმძღვანელობს (*Ireland v. The United Kingdom*, § 161).

სასამართლო განმარტავს, რომ ნარკოტიკული საშუალებების ბრუნვასთან დაკავშირებული ნორმატიული აქტებით დადგენილია ნარკოტიკული და ფსიქოტროპული საშუალებების ბრუნვის სპეციალური წესები და ამ წესების დარღვევით განხორციელებული ქმედებები წარმოადგენს კანონის დარღვევით განხორციელებულ ქმედებებს.

„საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსში ცვლილებების შეტანის შესახებ“ 2017 წლის 26 ივლისის საქართველოს კანონის თანახმად, კოდექსს დაემატა 273¹-ე მუხლი, რომელიც ითვალისწინებს პასუხისმგებლობას მცენარე კანაფის ან მარიხუანის უკანონო შეძენა, შენახვა, გადაზიდვა, გადაგზავნა, გასაღება ან/და ექიმის დანიშნულების გარეშე მოხმარებისათვის. აღნიშნული მუხლის მე-2 ნაწილით დასჯადი ქმედებაა მცენარე კანაფის ან მარიხუანის უკანონო შეძენა, შენახვა, გადაზიდვა ან გადაგზავნა, რაც სასჯელის სახედ და ზომად ითვალისწინებს ჯარიმას ან/და საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ვადით ას სამოციდან ორას ოც საათამდე.

ნარკოტიკული საშუალებების, ფსიქოტროპული ნივთიერებების, პრეკურსორებისა და ნარკოლოგიური დახმარების შესახებ საქართველოს კანონის მე-3 მუხლის "ა" ქვეპუნქტის თანახმად, ნარკოტიკული საშუალება არის ბუნებრივი ან სინთეზური წარმოშობის ნივთიერება, ამ ნივთიერების შემცველი მცენარე ან პრეპარატი, რომელიც გაეროს შესაბამისი კონვენციების საფუძველზე შეტანილია საქართველოში სპეციალურ კონტროლს დაქვემდებარებულ ნარკოტიკულ საშუალებათა I და II სიაში. უკანონო მფლობელობიდან ან ბრუნვიდან ამოღებული ნარკოტიკული საშუალებებისა და ფსიქოტროპული ნივთიერებების მცირე, დიდი და განსაკუთრებით დიდი ოდენობების ნუსხაში, როგორც ნარკოტიკული საშუალება მითითებულია **გამომშრალი მარიხუანა**. ამავე მუხლის 3¹¹ პუნქტის თანახმად, ნარკოტიკული საშუალების შენახვა გულისხმობს ნებისმიერ გამიზნული ქმედებას, რომელიც დაკავშირებულია სპეციალურ

კონტროლს დაქვემდებარებული ნივთიერების ფაქტობრივ ფლობასთან შენობაში, სამალავში ან სხვაგვარად, თუ ეს ქმდება დაკავშირებული არ არის მის გადატანასთან, მიუხედავად შენახვის ხანგრძლივობისა; კ¹³ პუნქტის მიხედვით შეძენა არის სპეციალურ კონტროლს დაქვემდებარებული ნივთიერების დაუფლება;

"ნარკოტიკული საშუალებების, ფსიქოტროპული ნივთიერებების, პრეკურსორებისა და ნარკოლოგიური დახმარების შესახებ საქართველოს კანონში მითითებული უკანონო მფლობელობიდან ან ბრუნვიდან ამოღებული ნარკოტიკული საშუალებებისა და ფსიქოტროპული ნივთიერებების მცირე, დიდი და განსაკუთრებით დიდი ოდენობების ნუსხის მიხედვით გამომშრალი მარიხუანა 05 გრამიდან 70 გრამამდე ითვლება მცირე ოდენობად.

მოცემულ საქმეზე ჩატარებული 2019 წლის 10 იანვრის ქიმიური ექსპერტიზის N----- დასკვნის თანახმად, კ-----ის პირადი ჩხრეკის შედეგად ამოღებული თეთრი ფერის, რბილ, ქაღალდის ნაჭერში შეხვეულ სპეციფიკური სუნის მქონე, მომწვანო მცენარეული მასა, გამომშრალ მდგომარეობაში წონით - 12,04 გრამი, წარმოადგენს ნარკოტიკულ საშუალება "გამომშრალ მარიხუანას", რაც იძლევა ქმედების საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273¹-ე მუხლი მე-2 ნაწილით გათვალისწინებულ შემადგენლობას.

განსახილველ შემთხვევაში, როგორც საქმის მასალებით დადგინდა, 2019 წლის 9 იანვარს, დაახლოებით 21:17 საათზე, ქალაქ რუსთავი, კ-----ის მიმდებარე ტერიტორიაზე კ-----ე, პირადად ქურთუკის ჯიბეში უკანონოდ ინახავდა გამოძიებით დაუდგენელ დროსა და ვითარებაში უკანონოდ შეძენილ 12,04 გრამ ნარკოტიკულ საშუალება - გამომშრალ მარიხუანას.

სასამართლომ ყოველმხრივ და ობიექტურად შეამოწმა საქმეში არსებული მტკიცებულებები, თითოეული მათგანი შეაფასა საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით და მივიდა დასკვნამდე, რომ გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, საკმარისია ბრალდებულ კ-----ის საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილით გათვალისწინებულ ქმედებაში დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის.

4. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

3-----ის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა მისი მხრიდან **დანაშაულის აღიარება და მონანიება**, ბრალდებულს **დამამძიმებელი** გარემოება არ გააჩნია.

5. სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის მე-4 ნაწილის შესაბამისად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებას და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს დამნაშავის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, კერძოდ, დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავის წარსულ ცხოვრებას, პირად და ეკონომიკურ პირობებს, ყოფაქცევას ქმედების შემდეგ. შესაბამისად, სასამართლო დამნაშავეს სამართლიან სასჯელს დაუნიშნავს სისხლის სამართლის კოდექსის კერძო ნაწილის შესაბამისი მუხლით დადგენილ ფარგლებში და ამავე კოდექსის ზოგადი ნაწილის დებულებათა გათვალისწინებით. სასჯელის უფრო მკაცრი სახე შეიძლება დაინიშნოს მხოლოდ მაშინ, როდესაც ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნის განხორციელებას. მოცემულ შემთხვევაში, სასჯელის კონკრეტული სახისა და ზომის განსაზღვრისას სასამართლო ყურადღებას მიაქცევს სასჯელის შემსუბუქების კუთხით იმ გარემოებას, რომ ბრალდებული აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს.

სასამართლო სასჯელის დანიშვნისას ყურადღებას მიაქცევს ასევე სასჯელის მიზნების რეალურად შესრულებას, რაც უკავშირდება სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებასა და დანაშაულის ჩამდენი პირის რესოციალიზაციას.

სასჯელის მიზანი ხორციელდება მსჯავრდებულსა და სხვა პირზე ზემოქმედებით, რათა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით. დანაშაულის ყველა კონკრეტულ შემადგენლობას აქვს კანონმდებლის მიერ განსაზღვრული კონკრეტული სანქციის ფარგლები. სასამართლო სასჯელის დანიშვნისას ითვალისწინებს არამარტო ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს, არამედ დამნაშავის პიროვნებასაც და გამოძიებასთან თანამშრომლობას.

სასამართლო განმარტავს, რომ სისხლის სამართლის პრინციპები კრიმინალიზაციის პროცესის მომწესრიგებელი ნორმატიული მოთხოვნებია, რომელსაც საქმიანობის პროცესში როგორც კანონმდებელი, ასევე სამართალშემფარდებელი (მოსამართლე) მკაცრად უნდა იცავდეს. სისხლის სამართლის ყველა პრინციპი საქმის განმხილველი მოსამართლის საქმიანობას უნდა განსაზღვრავდეს და განსაკუთრებით, ჩადენილი დანაშაულისთვის სასჯელის დანიშვნისას, მათ გადამწყვეტი მნიშვნელობა უნდა მიაწოდოს. მოსამართლემ სისხლის სამართლის კანონი მხოლოდ ამ პრინციპების ზედმიწევნითი დაცვით უნდა გამოიყენოს.

სამართლიანობის აღდგენა გულისხმობს ჩადენილი დანაშაულისათვის შესაბამისი სასჯელის დანიშვნას, რომელიც არ დატოვებს უსამართლობის განცდას დამნაშავისა და საზოგადოების თვალში; სასჯელი რესოციალიზაციის ერთგვარი ფორმაა და მას პრევენციული მნიშვნელობაც გააჩნია, სასჯელის გამოყენება დამნაშავის გამოსწორებასა და ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისკენაა მიმართული;

სასჯელი უნდა იყოს არა დანაშაულის, არამედ დამნაშავის შესაფერისი, რომლის მიზანი დამნაშავის შეცვლას უნდა ემსახურებოდეს მის ფსიქოლოგიურ და სოციალურ გარემოზე ზემოქმედების გზით; სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით ის უნდა დაინიშნოს დამნაშავის პიროვნების, ოჯახური და სოციალური მდგომარეობისა და დანაშაულის გარემოებათა გათვალისწინებით;

სასჯელის კონკრეტული სახის და ზომის განსაზღვრისას საყურადღებოა, რომ ბრალდებულ - **პ-----ის** მიმართ შერაცხული ბრალდება, ძირითადი სასჯელის სახით ითვალისწინებს ორ ალტერნატივას. კერძოდ, ჯარიმას და საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ას სამოციდან ორას ოც საათამდე ვადით. ანუ კანონმდებელი არ ადგენს სასჯელის მხოლოდ ერთ სახეს, რაც საქმის განმხილველ სასამართლოს აძლევს შესაძლებლობას, საქმის კონკრეტული გარემოებების გათვალისწინებით, დაადგინოს სასჯელის ისეთი სახე, რომელიც სრულად უზრუნველყოფს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლით გათვალისწინებული სასჯელის მიზნების მიღწევას - სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას და დამნაშავის რესოციალიზაციას.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლო განმარტავს, რომ მოცემულ შემთხვევაში **პ-----ის** მხრიდან მისთვის ბრალად წარდგენილი ქმედების სრულად აღიარება (ბრალდებულის განმარტებით, ის სტუდენტია, ცხოვრობს 80 წლის ავადმყოფ ბებიასთან ერთად, ოჯახს აქვს მძიმე ეკონომიკური პირობები, წარსულში არასდროს ყოფილა კანონსაწინააღმდეგო ქმედების ჩადენაში შემჩნეული) სასამართლოს აძლევს

დასკვნის გაკეთების საშუალებას, რომ მის მიმართ სასჯელის ისეთი სახის დანიშვნით, როგორიცაა საზოგადოებისთვის სასარგებლო შრომა ბრალად წარდგენილი მუხლის სანქციის მინიმალური ვადით, გახდება საფუძველი მომავალში მისი საზოგადოებაში უსაფრთხო ინტეგრაციისა და იქნება დამაფიქრებელი, რათა მან უკეთ გააცნობიეროს ჩადენილი ქმედების ხასიათი, საზოგადოებრივი საშიშროების, გამოწვეული შედეგის სიმძიმე და ბოლოს, უნდა შეამციროს მის მიერ ახალი დანაშაულის ჩადენის რისკი, რაც თავის მხრივ ხელს შეუწყობს სამართლიანობის აღდგენას.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 225-ე, 258-260-ე, 268-269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლებით და "ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ" საქართველოს კანონით

და ა დ გ ი ნ ა:

1. 3-----ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 160 (ას სამოცი) საათის ხანგრძლივობით, რომლის სახესაც განსაზღვრავს პრობაციის ბიურო;

2. 3-----ეს "ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ" საქართველოს კანონის მე-3 მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, ჩამოერთვას:

ა) საექიმო და ფარმაცევტული საქმიანობის უფლება, აგრეთვე აფთიაქის დაფუძნების, ხელმძღვანელობისა და წარმომადგენლობის უფლება - 10 (ათი) წლის ვადით;

ბ) სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლება - 5 (ხუთი) წლის ვადით;

გ) საადვოკატო საქმიანობის უფლება - 5 (ხუთი) წლის ვადით;

დ) პედაგოგიური და საგანმანათლებლო დაწესებულებაში საქმიანობის უფლება - 5 (ხუთი) წლის ვადით;

ე) სახელმწიფო და ადგილობრივი თვითმმართველობის სახაზინო (საბიუჯეტო) დაწესებულებებში – საჯარო ხელისუფლების ორგანოებში საქმიანობის უფლება - 5 (ხუთი) წლის ვადით;

ვ) პასიური საარჩევნო უფლება - 5 (ხუთი) წლის ვადით;

ზ) იარაღის დამზადების, შეძენის, შენახვისა და ტარების უფლება - 5 (ხუთი) წლის ვადით,

რის შესახებაც დაუყოვნებლივ ეცნობოს საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს, საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროს, საქართველოს განათლების, მეცნიერების, კულტურისა და სპორტის სამინისტროს, საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს, საქართველოს ცენტრალურ საარჩევნო კომისიას, საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციას;

3. 3-----ეს ზემოთ აღნიშნული უფლებების ჩამორთმევის ვადის ათვლა დაეწყოს საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების მომენტიდან;

4. „არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულების წესისა და პრობაციის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 65-ე მუხლის საფუძველზე, მსჯავრდებულ **3-----ეს** დაეკისროს მოვალეობა - პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი, ხოლო კონტროლი მის ყოფაქცევაზე დაევალოს პრობაციის ეროვნული სააგენტოს ტერიტორიულ ორგანოს - პრობაციის ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით;

5. 3-----ის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება - შეთანხმება გაუსვლელობისა და სათანადო ქცევის შესახებ გაუქმდეს;

6. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 81-ე მუხლის თანახმად, ნივთმტკიცებათა ბედი გადაწყდეს შემდეგნაირად: **3-----ის** პირადი ჩხრეკისას ამოღებული კვლევის შემდეგ დარჩენილი ნარკოტიკული საშუალება მარიხუანა წონით 11.97 გრამი, რომელიც ინახება რუსთავის საქალაქო სასამართლოში, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ განადგურების მიზნით გადაეცეს საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს შესაბამის სამსახურს ;

7. განაჩენი კანონიერ ძალაშია მიღებისთანავე და ექვემდებარება აღსრულებას;

8. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს მისი გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, რუსთავის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

მამია ფხაკაძე